

ת"פ 19423/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19423-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט - סגן הנשיא רועי פרי
המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד ספיר חבר
נגד
פלוני
הנאשם: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד שמרית צור

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג**, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**הפרה הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. כמו כן, צירף הנאשם תיק נוסף (ת"פ 42624-01-22) בו הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המוביל עולה כי הנאשם והמתלוננת היו בעת הרלוונטית בני זוג נשואים, להם 3 ילדים קטינים והתגוררו בדירתם ב...

ביום 1.5.19, בשעת ערב, ניטש ויכוח בין בני הזוג במסגרתו סירבה המתלוננת שהנאשם יכניס לדירה סיגריות ולכן נטלה מכיס מכנסיו את קופסת הסיגריות שלו וזרקה אותה. או אז, בנוכחות הילדים, נשך הנאשם את ידה הימנית של המתלוננת וגרם לה לסימן נשיכה אדום בסמוך לשורש כף היד. עת ניסתה המתלוננת לצלם את חבלתה, הצמיד הנאשם את המתלוננת לקיר וחנק אותה ממושכות באמצעות ידיו בגרונה, עד שהתקשתה לנשום. הנאשם הרפה מאחיזת גרונה של המתלוננת רק לאחר שאמרה לו שאיננה מצליחה לנשום. בשלב זה נטל הנאשם את מכשיר הטלפון של המתלוננת, הטיח אותו ארצה וגרם לשבירתו. בהמשך, לבקשת המתלוננת, הגיעו לדירה אחיה של המתלוננת ואנשים נוספים. בעת שאחיה של המתלוננת דרש מהנאשם לעזוב את המקום אחרת יזמין משטרה, החל הנאשם לחנוק את האח בידו האחת ואת ידו השנייה אגרף באוויר לעברו. תוך כדי האמור, ובעת שהנוכחים בדירה, ביקש והתחנן הנאשם מהמתלוננת לבטל את הקריאה למשטרה ואמר שייתן לה כל שתוצה, שהוא ישב על זה 3 שנים ושאלו לו כסף.

ביום 8.5.19, במסגרת תיק המעצר הורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם בתנאים, ובין היתר, מעצר בית עמוד 1

מוחלט בפיקוח מפקחים ואיסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת. בנוסף, הורה בית המשפט כי ככל שהנאשם ישמור על תנאי השחרור, יותר לו לצאת מכתובת מעצר הבית לשעות התאווורות בפיקוח, תוך איסור כניסה לעיר והרחקה מהמתלוננת. ביום 5.9.19, בשעת ערב, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך ששהה בבית כנסת, מחוץ לכתובת מעצר הבית.

3. במסגרת כתב האישום בתיק הצירוף, נטען כי ביום 19.12.19, נקבעו לנאשם תנאים מגבילים במסגרת תיק המעצר. במסגרת התנאים, נקבע כי הנאשם רשאי לצאת מביתו שבעיר תל-אביב, בין השעות 18:00-10:00 ובתנאי שהוא מלווה באחד משלושת המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

ביום 3.2.20, בשעת אחה"צ, הפר הנאשם את ההוראה החוקית, בכך שנכח בתוך מרכז הקשר ב...., שם פגש את ילדיו, כשהוא לא מלווה באחד מהמפקחים שאושרו ע"י בית המשפט.

4. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

5. **התובעת המלומדת**, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות בתיק המוביל ובתיק הצירוף, לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם. ציינה כי עוצמת הפגיעה בינונית-גבוהה והדגישה את מספר הקורבנות והעובדה כי התקיפה בוצעה בנוכחות ילדיהם הקטינים. הפנתה לפסיקה ועתרה למתחם עונשי כולל הנע בין 8 ל-18 חודשים. הפנתה לתחושת הפחד וההשפלה שחשה המתלוננת, לדבריה בבית המשפט ולהצהרה שמסרה.

התובעת ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הטעימה כי אין הלימה בין המלצת שירות המבחן לעולה מהתסקירים השונים, שכן התמונה שעולה מהתסקירים היא עכורה. הנאשם לא עבר כל שיקום, לא נטל אחריות על מעשיו, לא מכיר בבעייתיות האירוע מביע חוסר אמון בשירות המבחן והתנהג באופן אלים גם שם. בנוסף, הושהה הנאשם מ"בית נועם" על רקע התנהגות תוקפנית כלפי מטופל אחר. לטענתה, אך בינואר 2022, החל הנאשם להשתלב בטיפול. לפיכך, עתרה המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם ולגזור עליו את הרף העליון של מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

6. **המתלוננת** העידה בבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש, עמדה על הנזקים שנגרמו לה, הפחדים, החשש שמא הנאשם יממש את איומיו **"ויסיים מה שלא סיים אז"**. ציינה כי הנאשם שבר לה את מכשיר הטלפון הנייד ונאלצה לרכוש מכשיר חדש, ציינה כי **"לא רוצה להיות הקורבן הבא אני רוצה לחיות עם הילדים ולגדל אותם"**. הוגשה הצהרת נפגעת בעניינה **(ת/1)**. ההצהרה התקבלה בכפוף להסתייגות ההגנה ועל פי הסכמת התביעה שבית המשפט יבחן את הדברים בראי כתב האישום המתוקן בלבד. מפאת צנעת הפרט לא אפרט את הדברים ואך אפנה להצהרה ולנזקים הנפשיים והפיזיים וחשש המתלוננת כי הנאשם יממש את איומיו.

7. **הסנגורית המלומדת**, עשתה ככל הניתן לטובת מרשה תוך שלימדה עליו סנגוריה רהוטה. ציינה כי הנאשם שהה במעצר בין הימים 1.5.19-3.5.19 ובין הימים 3.2.20-4.2.20. הסנגורית טענה והטעימה כי המדובר באירוע אלימות ממוקד קצר אחד וביקשה להתייחס לכתב האישום המתוקן בלבד ולא להרחבות שבתצהיר

נפגעת העבירה. ציינה מבלי להקל ראש בדברים כי אין המדובר באירוע מהחמורים שיש, שכן המדובר בנשיכה בעוצמה לא חזקה, שהובילה לסימן נשיכה זמני שכבר לא הופיע ביום המחרת, ללא חבלות נוספות. טענה כיום הנאשם והמתלוננת גרושים, אין ביניהם כל קשר, הנאשם משלם מזונות במסגרת תיק ההוצאה לפועל לביטוח לאומי ורואה את ילדיהם המשותפים במסגרת מרכז הקשר. הפנתה לפרוטוקול בית המשפט לענייני משפחה (2/ס). לעניין ההפרות, הדגישה כי ההפרות לא היו קשורות לאירוע נוסף כלפי המתלוננת ואין המדובר בהפרות בוטות. ציינה כי הנאשם עובד כיום באופן סדיר הפנתה לתלושי השכר (3/ס). בנוסף ציינה הסנגורית כי הנאשם מתמודד כיום עם מחלת הסרטן של אמו. עוד הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן ובפרט לכך שהסיכון בעניינו פחת ולטיפול האינטנסיבי שעבר ועודנו עובר הנאשם משך 3.5 שנים, בין היתר ב"בית נועם".

הסנגורית הפנתה לפסיקה מגוונת ועתרה לקביעת מתחם עונשי הולם אשר יכול להתחיל מענישה הצופה פני עתיד לצד רכיבים נלווים ועתרה למקם את הנאשם בתחתית המתחם העונשי לאור העדר עבר פלילי, הודייתו ולקיחת האחריות. בנוסף, ביקשה להשית על הנאשם צו מבחן לשם המשך טיפול. כמו כן, הגישה מסמכים של המרכז לשלום המשפחה (1/ס) וטענה כי סבורה שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וטיפול.

8. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע צער וחרטה על מעשיו. טען כי נמצא כיום בקשיים כלכליים לאור הצורך בתשלום מזונות, משכנתא וחובות ומטפל באמו שעוברת טיפולים, ומשכך יתקשה לבצע עונש של עבודות שירות. כיום עובד בבית דפוס. מצר על כך שלא ראה את ילדיו מזה כ-3 שנים.

דין והכרעה

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן שבבסיסן, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

10. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה לא מבוטלת. המדובר בפרץ אלימות, בלתי נשלט, כלפי המתלוננת, שכל חטאה היה שביקשה שהנאשם לא יכניס סיגריות לביתם המשותף. המתלוננת נטלה את קופסת הסיגריות מכיס מכנסיו של הנאשם, בעקבות הויכוח שניטש בין בני הזוג בהקשר זה, או-אז הנאשם בנוכחות 3 ילדיהם הקטינים נשך את המתלוננת בידה הימנית וגרם לה לסימן נשיכה אדום, בסמוך לשורש כף היד. בהמשך עת ביקשה המתלוננת לצלם חבלתה, הצמיד הנאשם אותה לקיר וחנק אותה באמצעות ידיו בגרונה, באופן ממושך, עד שהתקשתה לנשום. הנאשם שחרר את לפיתתו רק שאמרה לו שאינה מצליחה לנשום. בהמשך הנאשם לא חדל ממעשיו, נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת, הטיח אותו ארצה וגרם לשבירתו.

בהמשך הגיע אחיה של המתלוננת לדירה ואנשים נוספים. האח דרש מהנאשם לעזוב את הדירה, אך הנאשם המשיך במעשיו האלימים והחל לחנוק את האח, בידו האחת תוך הנפת ידו השנייה באוויר כשהיא מאוגרפת. הנוכחים בדירה לא הרתיעו את הנאשם.

11. הנאשם כאמור הפר פעמיים את התנאים המגבילים, לאחר ששוחרר ממעצרו בחודש מאי 2019 עת שהה בבית כנסת, שלא בשעות ההתאווורות שאושרו לו.

במסגרת תיק הצירוף הפר הנאשם שוב את התנאים המגבילים, בהם היה נתון, עת שהה במרכז הקשר ב... עם ילדיו, כאשר הגיע למקום ללא ערב-מפקח, ובניגוד למה שקבע בית המשפט.

12. עם כל הכבוד לטיעוני ההגנה, אין לומר כי המדובר באירוע נקודתי יחיד, שכן המדובר בפרץ אלימות מתפתח, שגם נוכחים נוספים בדירה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולנקוט באלימות.

13. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי המדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו בין היתר **רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה - ראו בין היתר **רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

"...יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..." - **רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל** (28.01.21).

14. באשר להפרת ההוראה החוקית, הערך המוגן הוא ערך של שמירת הסדר הציבורי, שלטון החוק וציות לצוויו בית המשפט וכיבודם. בנוסף אשר להיזק לרכוש בזדון, המדובר בפגיעה של ממש בערך המוגן של שמירת הרכוש והקניין.

15. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, פוטנציאל הנזק, ובתוך כך דברי

המתלוננת בפני, הנזקים הנפשיים והפיזיים (ת/1), לצד הערכים המוגנים והפגיעה בהם ובהינתן מדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבל את המתחם לו עתרה התביעה בתיק זה ולקבוע **מתחם עונשי הולם וכולל למעשי של הנאשם, אלימות לצד הפרת הוראות חוקיות, כאירוע אחד כולל, הנע בין מאסר בן 8 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.**

ראו לעניין זה: רע"פ 977/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (10.2.16); רע"פ 1536/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.3.20); רע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.19); רע"פ 6464/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (14.10.18); עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.1.21); עפ"ג (תל-אביב) 59375-06-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.7.20); עפ"ג (ירושלים) 46995-01-19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.6.19); עפ"ג (ירושלים) **21376-07-20 פלוני נ' מדינת ישראל** (31.1.21); ע"פ (תל-אביב) 11523-06-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.7.20); עפ"ג (תל-אביב) 8118-05-21 **מדינת ישראל נ' קונצ'סטר** (27.10.21); עפ"ג (תל-אביב) 17434-02-20 **מדינת ישראל נ' גובס** (28.6.20).

בנוסף, ראו מהעת האחרונה, עפ"ג (תל אביב) **40698-05-22 שגיא נ' מדינת ישראל** (13.9.22).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

16. הנאשם, בן 34, גרוש ואב ל-3 ילדים קטינים, כאשר אחד מבניו סובל מנכות.

הנאשם מתגורר כיום בבית הוריו ב..... ועובד בבית דפוס.

עברו של הנאשם נקי ללא רבב, הודה במעשיו, במסגרת הליך דינוי באולם המוקד, הביע צער וחרטה על מעשיו, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה. במיוחד חסך העדת המתלוננת בהליך ההוכחות ובני המשפחה.

17. לתיק הוגשו ארבעה תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן הסוקרים את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הנאשם עלה לארץ בהיותו בן 5 מברית המועצות. הינו הבן הצעיר מבין ארבעה אחים, במשפחת מוצאו. גדל במשפחה המנהלת אורח חיים דתי. נישא למתלוננת בגיל 24, בני הזוג הכירו עוד מארץ המוצא.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל קושי בוויסות, אימפולסיביות ונטייה להתפרצויות זעם. מחזיק בעמדות בעייתיות נוקשות בכל הקשור לתפקידי המינים. השירות העריך סיכון להתנהגות אלימה ללא השתלבות בטיפול והשירות הציע לשלב את הנאשם "בבית נועם", אך הנאשם שלל אפשרות זו.

לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים מאת שירות המבחן. שירות המבחן עדכן כי התרשם

שהנאשם הצליח בתקופה הדחייה להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו האלימה והכוחנית. כמו כן, התרשם כי הנאשם מצליח להכיר בקשיו בוויסות התנהגותו. הנאשם המשיך להתמיד בהגעתו למרכז הקשר לפגישה עם ילדיו. ברם, גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, המצמצמת מחומרת התנהלותו האלימה ואינו משתף פעולה עם תכנית הטיפול של ילדיו. משיחה של שירות המבחן עם המתלוננת, עולה כי חוששת מהנאשם וכי זה ממשיך לסרב לאפשר לה גט. הנאשם התקבל להליך טיפולי ב"בית נועם", חרף התרשמותם של גורמי הטיפול בראיון מאמביוולנטיות מצדו וקושי להעריך את בשלותו ומחויבותו לטיפול. לפיכך, המליץ שירות המבחן לדחיית הדיון בשלושה חודשים נוספים לשם השתלבותו בטיפול.

בתקופת הדחייה, השתלב הנאשם בטיפול בהוסטל "בית נועם" שם שהה תקופה של כ-4 חודשים. עם זאת, הנאשם התקשה להיענות לתנאים ולהגבלות במסגרת והושעה בעקבות התנהלות תוקפנית כלפי מטופל אחר לאחר שבועיים במסגרת הטיפול. ששב הנאשם לטיפול, הצליח להשתלב בטיפול ולפתח מודעות לדפוסיו הבעייתיים, אך התנהל בנוקשות מול גורמי הטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לתקופה נוספת והומלץ לנאשם להאריך את שהותו במסגרת הטיפולית. הנאשם ביקש לסיים את ההליך הטיפולי לאור חובות שצבר במהלך התקופה בה שהה בטיפול ובמעצר בית. שירות המבחן התרשם מחוסר אמן מצד הנאשם. כמו כן, הציע לנאשם אופציות טיפוליות נוספות לשם השתלבותו וזה מסר כי מוכן להשתלב בטיפול במרכז לשלום המשפחה.

בתקופה הדחייה, הנאשם המשיך לשמור על יציבות תעסוקתית, הסדיר את חובותיו והמשיך לפגוש את בניו במרכז קשר השייך למחלקת הרווחה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לרסן ולווסת את עצמו באופן מותאם יותר מבעבר. גורמי הטיפול מהמרכז לשלום המשפחה בתל אביב עדכנו כי הנאשם השתלב באופן מטיב בקבוצה טיפולית, מתמיד בהגעתו לטיפולים ומגלה מוטיבציה להשתתף בהליך הטיפולי ובשיח הקבוצתי. כמו כן, הגורמים הטיפוליים התרשמו מהפוטנציאל להתליך משמעותי עבורו.

לאור הדברים, ממליץ שירות המבחן לבכר את הפן השיקומי בתיק זה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 80 שעות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

18. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו **רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין.

אכן הנאשם משולב בטיפול במסגרת המרכז לשלום המשפחה בתל אביב (ס/1), בני הזוג התגרשו (ראו ס/2), הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית בעבודתו בבית הדפוס (ס/3), ולא נרשמו הפרות חדשות או תיקי מב"ד - עדיין נסיבותיו של תיק זה, לצד החומרה שקבעתי אינן מאפשרות סיומו של ההליך בענישה בדמות צו של"צ.

19. מכלל הטעמים שמניתי לעיל ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מצאתי למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר 1-2.5.19, 3.5.19, 3-4.2.20, שירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות שהוגשה לתיק.

על הנאשם להתייבב לריצוי עבודות השירות **ביום 21.12.22 עד לשעה 08:30**, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקדת שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריה.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים או היזק לרכוש בזדון.

3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של הפרת הוראה חוקית.

4. צו מבחן למשך שנה כהמלצת שירות המבחן בתסקירו.

אני מזהיר את הנאשם כי אי עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו, חזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

5. פיצוי למתלוננת, ע"ת 8, על סך 1500 ₪, שיופקדו עד ולא יאוחר מיום 2.11.22.

ניתן לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאים: בכרטיס אשראי, באתר המקוון, www.eca.gov.il, במזומן בכל סניפי בנק הדואר או באמצעות מוקד השירות הטלפוני בטלפון 073-2055000.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ח אלול תשפ"ב, 14 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.